

อลิสตา มหาสวัสดิ์ 2550: อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยชุมชน และความสามารถในการ
ฟื้นฟ้อุปสรรคของผู้นำชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างพลังในชุมชน : กรณีศึกษา องค์การบริหาร
ส่วนตำบลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)
สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
นาวาอากาศโทหญิงงามลย์ ผิวเหลือง, ปร.ด. 203 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคของผู้นำ
ชุมชนในเขตภาคใต้ 2) ศึกษาระดับการเสริมสร้างพลังในชุมชนของผู้นำชุมชนในเขตภาคใต้ 3) ศึกษา
ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยชุมชน ความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคของผู้นำชุมชนที่ร่วมกันมีอิทธิพลต่อ
การเสริมสร้างพลังในชุมชนของผู้นำชุมชนในเขตภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ชุมชนที่ทำ
หน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคใต้จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคใต้มีระดับความสามารถใน
การฟื้นฟ้อุปสรรคอยู่ในระดับสูง 2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคใต้มีระดับ
การเสริมสร้างพลังในชุมชนอยู่ในระดับสูง 3) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน
เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างพลังในชุมชน โดยรวมพบว่า ความสามารถในการฟื้นฟ้อ
อุปสรรคด้านความสามารถในการควบคุม ความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความสามารถในการ
ควบคุมการแพร่กระจายของปัญหา ความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนต่อปัญหา และ
ปัจจัยชุมชนด้านการมีส่วนร่วมในชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างพลังในชุมชน
โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และภาวะในการดำรงตำแหน่งมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้าง
พลังในชุมชน โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้งหมดนี้ ร่วมกันพยากรณ์ได้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยสามารถอธิบายได้ ร้อยละ 53.4 ($R^2_{adj} = .534$) และตัวแปรที่
พยากรณ์การเสริมสร้างพลังในชุมชนโดยรวมได้ดีที่สุด คือ ความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคด้าน
ความสามารถในการควบคุม